

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο óμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 546 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010 ●

● «Ίδε ó άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

ΠΟΙΟΣ Ο ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜΕΝΟΣ;

Όλοι χρωστάμε τό καλό

Χρωστάμε σ' όλους τό καλό. «Μηδενί μηδέν όφείλομεν ει μή τό άγαπών άλλή-
λους» (Ρωμ. ιγ' 8). Ή άγάπη του Θεού σέ μάς είναι χαριστική. Ή δική
μας στους ανθρώπους είναι χρεωστική.

Κι άν ακόμα μάς βρίζουν και μάς κακολογοούν, έμεις όφείλομε νά τούς
άγαπάμε, νά φροντίζουμε γι' αυτούς. Ό γιατρός φροντίζει για τόν άρρωστο. Πολύ
περισσότερο έμεις βλέπουμε τούς άλλους ως άσθενείς, όπως άλλωστε είμαστε κι
έμεις, και γι' αυτό χρωστάμε τήν περιθαλψη τής άγάπης μας. Λέει ό ιερός Χρυσό-
στομος: «Μηδέν τοίς άλλοις όνειδίζωμεν, μηδέν έγκαλωμεν, αλλά παρακαλωμεν
μαλλον, ευχώμεθα υπέρ αυτών. Συμβουλευόμεν, παραινώμεν, καν ύβρίζωσι, καν
λακτίζωσι τοιοῦτοι γάρ εισιν οι νοσοῦντες» (Ε. Π.Ε. 24,114). Μετά φρασις: Κα-
θόλου νά μή τούς κατηγοράμε. Μαλλον άς τούς παρακαλάμε. Άς προσευχώμα-
στε γι' αυτούς. Άς τούς συμβουλευόμε. Άς τούς παίρνομε μέ τό καλό, είτε μάς
βρίζουν είτε μάς κοροϊδεούν. Άφοῦ έτσι συμβαίνει μέ όλους τούς άσθενείς.

● Στο καλό νάμαστε πρόθυμοι. Στην προς Ρωμαίους ό απόστολος Παῦλος
μιλάει για σπουδή και για ζήλο στο καλό: «Τη σπουδη μή όκηροί» (Ρωμ. ιβ' 11).

Στην προς Τίτον κάνει λόγο για φροντίδα, για έργο, πού δέν γίνεται μόνο μέ
ζήλο, αλλά τελείται μέ έπιμέλεια, μέ ξεχωριστή μέριμνα: «Βούλομαι σε διαβε-
βαιούσθαι, ίνα φροντίζωσι καλών έργων προϊστασθαι οι πεπιστευκότες τῷ Θεῷ.
Ταῦτά έστι τά καλά και ώφέλιμα τοίς ανθρώποις» (Τίτ.γ' 8).

Φροντίδα για τό καλό

Έμεις φροντίζουμε για κοσμικά πράγματα και για τίς πολύ στενές συγγει-
κές άγάπες. Είμαστε ράθυμοι για τούς άλλους, για τά καλά έργα, για τό
ένδιαφέρον τό κοινωνικό, για τήν έλεημοσύνη, για τήν ιεραποστολή.

Τρέχουμε για τὰ μικρά. Ούτε σημειωτόν δέν πᾶμε για τὰ μεγάλα.

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Μέχρι τίνος ράθυμοι; Μέχρι τίνος ἀμελείς; Μέχρι τίνος καταφρονοῦμεν ἑαυτῶν καὶ τῶν ὁμοδοῦλων ἡμῶν;*» (Ε.Π.Ε. 24,116). Μετά φρασις: Μέχρι πότε θάμαστε ὀκνηροί; Μέχρι πότε ἀδιάφοροι; Μέχρι πότε θά καταφρονοῦμε καὶ τὸ δικό μας συμφέρον καὶ τῶν συνανθρώπων μας;

● Ἄν ἤμασταν χριστιανοί, ὄχι ἀπλῶς θά κάναμε τὸ καλὸ, ἀλλὰ θά τὸ ἐπιδιώκαμε κατὰ προτεραιότητα.

● Θεάρετος ὁ ἀγώνας μας για τὴν ἐγκράτεια, για τὴν ἀντίστασί μας στοὺς λογισμούς καὶ στοὺς πειρασμούς.

● Θεάρετος καὶ για κάθε ἀρετή.

● Μὰ ἡ ἀγαθοεργία, ἡ ἐλεημοσύνη, εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλα. Ξεπερνᾷ σέ ἀξία κάθε ἀρετή, ἀρκεῖ νά γίνεται ὅπως πρέπει. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Προτρέπιν δεῖ τὴν ἐλεημοσύνην. Οὐ γάρ μόνον πρὸς ταπεινοφροσύνην ἡμῖν τὰ εἰρημένα ἀρμόσει καὶ πρὸς τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ ὀνειδίξειν ἐτέροις, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀρετὴν*» (Ε.Π.Ε. 24, 118). Μετά φρασις: Νά τοὺς προτρέπης σέ ἐλεημοσύνη. Τὰ περὶ καλῶν ἔργων δέν εἶναι κατάλληλα μόνον για ταπεινοφροσύνη, για νά μὴ φουσκῶνουν ἀπὸ ὑπερηφάνεια καὶ νά μὴν εὐτελλίζουν τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ για κάθε ἀρετή.

● Καλὰ ἔργα, ἀγαθοεργία, τὸ *πρῶτο σκαλοπάτι*.

● Ἔργα ἐνάρετα μὲ προθυμία, χωρίς ἀθυμία καὶ ραθυμία, ἀλλὰ μὲ εὐθυμία καὶ ἐπιθυμία. Τὸ *δεύτερο σκαλοπάτι*.

● Νά μεριμνοῦν, νά ἐπιδιώκουν καὶ μὲ τὸν καταλληλότερο τρόπο νά ἐνεργοῦν τὸ ἀγαθόν. Τὸ *τρίτο σκαλοπάτι*.

«*Ἴνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων*».

Ἡ φροντίδα αὐτὴ δέν ἀναφέρεται μόνον σέ κάποια οἰκονομικὴ βοήθεια. Κι αὐτὸ φυσικὰ εἶναι σπουδαῖο για τὸν δέκτη, πὸ πολύ βέβαια για τὸν δότη.

Καλὰ ἔργα εἶναι καὶ τόσα ἄλλα: Ἡ συμπάθεια στὸν πόνο τοῦ ἄλλου, ἡ συμπάραστασις σέ δύσκολες ὥρες, ἡ υπερά-

σπισις τοῦ δικαίου του, ἡ ἐπίσκεψις καὶ φροντίδα ἀσθενῶν, ἡ προστασία χηρῶν καὶ ὄρφανῶν, ἡ κατανόησις τῶν προβλημάτων τῶν ἄλλων, τὸ ἐνδιαφέρον για τὴν ψυχὴ τους, ἡ ἀγρυπνη μέριμνα για τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους...

Τὰ «καλὰ ἔργα» τοῦ Παύλου καλύπτουν ὅλο τὸ φάσμα τῶν ἀναγκῶν τῶν ἄλλων, σωματικῶν καὶ πνευματικῶν.

Φροντίδα καλῶν ἔργων, μὲ μιὰ λέξι, εἶναι ἡ ἀδελφικὴ συναντιλήψις. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἄδικουμένοις βοηθεῖν, μὴ χρήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ προστασίαις, καὶ χήραις ἐπαμύνειν καὶ ὄρφανοῖς, καὶ πάντας τοὺς κακῶς πάσχοντας ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστᾶν*» (Ε. Π. Ε. 24, 118). Μετά φρασις: Δηλαδή, νά βοηθοῦν καὶ τοὺς ἀδικουμένους, ὄχι μόνον μὲ χρήματα, ἀλλὰ καὶ μὲ προστασία. Νά βοηθοῦν καὶ τίς χῆρες καὶ τὰ ὄρφανά. Νά ἐξασφαλίζουν τὴν ἀνεσι σ' ὄσους ὑποφέρουν.

Ἄνώφελος συζητήσεις

● Ὅποιος ἔχει ἐνέργεια, δέν ἀσχολεῖται μὲ τὴν περιέργεια.

● Ὅποιος ἔχει σπουδαῖα ἔργα νά ἐπιτελέση, δέν σπαταλᾷ τὸ χρόνο του σέ πάρεργα.

● Ὅποιος ἔχει σοβαρὴ ἐνασχόλησι, δέν σύρεται σέ ἀνόητη καὶ ἐπιβλαβὴ ἀπασχόλησι.

● Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας εἶναι λίγος. Πρέπει νά κάνουμε πολλά. Καὶ για τὸ προσωπικὸ μας καλὸ, για τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ καὶ πρόοδο. Καὶ για τὸ κοινωνικὸ καλὸ, για τὴν ἀγαθοεργία, τὴ διακονία, τὴν ἱεραποστολή. Πάντοτε δέ νά ἐνεργοῦμε ὡς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν μπορούμε νά «πετᾶμε» τὸν ἀτίμητο χρόνο μας σέ ἀνόητες συζητήσεις, σέ φιλονικίες, ἔστω καὶ γύρω ἀπὸ θρησκευτικὰ πράγματα. Συναριστὰ ὁ Παῦλος στὸ μαθητὴ του Τίτο νά μὴ παγιδεύεται στὸν πειρασμὸ τῶν ἀτέλειωτων συζητήσεων πάνω σέ δευτερεύοντα καὶ ἀνώφελα ζητήματα.

Ἡ σύστασίς του ἀπευθύνεται στόν καθενά μας. «Μωράς ζητήσεις καί γενεαλογίας καί ἔρεις καί μάχας νομικάς περιστασοῦ εἰσί γάρ ἀνωφελείς καί μάταιοι» (Τίτ. γ' 9). Δηλαδή: «Ν' ἀποφεύγης ἀνόητες συζητήσεις γύρω ἀπό γενεαλογικούς καταλόγους καί πολυπραγμοσύνες. Ν' ἀποφεύγης φιλονικίες καί θρησκευτικές διαμάχες».

● Πᾶνε τά λόγια χαμένα συζητώντας μέ ἄνθρωπο, πού δέν ἔχει ἀπλῶς πείσμα, ἀλλά καί θέλει ν' ἀποπροσανατολίση τή συζήτησι καί ν' ἀποσπαστή τό ἐνδιαφέρον καί ἡ προσοχή ἀπ' τό κεντρικό πρόσωπο, πούναί ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τό οὐσιώδες θέμα, πούναί ἡ ἀγάπη καί ἡ σωτηρία μας, σέ... τριχοειδῆ θέματα!

● Ματαιοπονεῖς ὅταν προσπαθῆς νά σπεῖρης στή θάλασσα ἢ στό τσιμέντο. Ἔτσι ματαιοπονεῖς, ὅταν κουβεντιάξης συνέχεια μέ διεστραμμένους τύπους. Εἶναι κουραστικό νά συζητᾶς μέ ἄνθρωπο, πού ἔχει πειραγμένη διάνοια. Ἄξιουσμπάθητος μέν, ἀλλ' ὄχι καί σοβαρός συνομιλητής!

Χρειαίεται κατανόησι τοῦ προβλήματος του, ὄχι δλωμάς συζήτησι ἐπί ἴσοις ὁροις γιά θεολογικά καί ἄλλα ζητήματα.

Πολύ περισσότερο, «τσάμπα» κουβεντιάξει κανεῖς μέ ἄτομο, πού συνδυάζει ἀνισορροπία, ἐγωισμό, θρησκολληψία καί φανατισμό.

ἌΟχι, λοιπόν, περιέργεια, ἀλλ' ἐνέργεια. Δέν θά μποροῦσε ὁ Χριστός νά θρέψη ὄλους τούς φτωχοῦς τῆς γῆς, ὅπως ἔθρεψε τόσες χιλιάδες ἀνθρώπων στήν ἔρημο; Δέν τό κάνει, ὄχι τόσο γιά νά ἐλεήσουμε ἐμεῖς αὐτούς, ἀλλά γιά νά ἐλεηθοῦμε ἐμεῖς μέσῳ αὐτῶν, μέ τό ἔργο τῆς ἀγάπης. Φροντίζοντας γιά τά καλά ἔργα, γιά τή δική μας σωτηρία φροντίζουμε.

● Μᾶς φροντίζει ὁ Θεός μέ τήν ἀγάπη.

● Μᾶς φωτίζει νά φροντίζουμε γιά τήν ἀγάπη.

ἌΟ Χριστός δέν καταριέται κανένα μέ τήν ἀρά τῆς κολάσεως. Οἱ ἄνθρωποι θέλουν καί γίνονται μόνοι τους «κατηρα-

μένοι» (Ματθ. κε' 41). ἌΟχι ἀπλῶς διότι ἀποκόπτονται ἀπ' τήν κοινωνία τῆς ἀλήθειας, μέ τήν πλάνη, ἀλλά καί διότι ἀποκόπτονται ἀπ' τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, μέ τή φιλαντία.

Ἔχει χρώμα ἡ ἀγάπη;

Μέ τά καλά ἔργα οἱ χριστιανοί φανερώνουν ὅτι εἶναι «ἡμέτεροι».

Εἶναι ἄγνωστο γιά τήν Ἐκκλησία τό ψυχρό ἐκεῖνο ρῆμα: «Αὐτό εἶναι δικό μου, κι αὐτό εἶναι δικό σου». ἌΟπως ἄγνωστο γιά τήν ἐνόητά της εἶναι καί τό ἄλλο: «Αὐτοί εἶναι δικοί μας, κι αὐτοί δέν εἶναι δικοί μας». ἌΟπως ἄγνωστη εἶναι ἡ ὅποιαδήποτε ιδιωτικοποίησις. ἌΟλοι καί ὄλα τοῦ Θεοῦ εἶναι. ἌΟλοι εἶναι γιά τή γῆ, ὄλοι εἶναι καί γιά τόν οὐρανό.

Γιά ὄλους σαρκώθηκε ὁ Χριστός. ἌΟλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι συναποτελοῦμε τό «πρόσλημα» τῆς Θεότητάς Του (Ρωμ. ιε' 7) κατὰ τή σάρκωσι.

ἌΑλλ' ὅταν οἱ πιστοί ἀποδέχονται τήν προσφερομένη δωρεά τοῦ Χριστοῦ, τότε γίνονται «οἰκεῖοι τῆς πίστεως» (Γαλ. στ' 10. ἰδέ καί Ἐφεσ. β' 19). ἌΟχι γιατί δέν θέλει καί τούς ἄλλους ὡς δικούς Του ὁ Χριστός, ἀλλά γιατί ἐκεῖνοι δέν Τόν θέλουν δικό τους.

ἌΗ σφραγίδα, πού ἐπιβεβαιώνει, ὅτι ἀνήκουμε στό Χριστό, εἶναι τά ἔργα τῆς ἀγάπης, καί δὴ ἡ ἐλεημοσύνη. Τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Μανθανέτωσαν καί οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, ἵνα μή ὦσιν ἄκαρποι» (Τίτ. γ' 14).

● Τά καλά ἔργα προέρχονται ἀπ' τούς «ἡμετέρους», ἀπ' τούς ἀνθρώπους τῆς χριστιανικῆς πίστεως: αὐτοί ξέρον τι σημαίνει ἀνιδιοτελής ἀγάπη. ἌΑλλ' ἐνῶ προέρχονται ἀπ' τούς «δικούς» μας, ὁμως προσφέρονται σέ ὄλους. ἌΑποδέκτες τῆς ἀγάπης εἶναι ὄλοι, ἀνάλογα μέ τίς «χρεῖες» τους, μέ τίς ἀνάγκες τους.

□ ἌΗ ἀγάπη ὡς ἀποστολή ἔχει χρώμα. Εἶναι κόκκινη. Πηγάζει ἀπ' τή σταυρική θυσία τοῦ Χριστοῦ.

□ Ἡ ἀγάπη ὡς ἀποδοχή δέν ἔχει χρώμα. Εἶναι ὁ ἥλιος χωρίς σύνορα. Ὁ πόνος δέν ἔχει οὔτε θρησκεία οὔτε φύλο οὔτε φυλή οὔτε ἡλικία. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ὑπηρετρία τοῦ καθολικοῦ πόνου· ἡ διακόνισσα ὄλων τῶν πονεμένων.

● Τά καλά ἔργα, γιά τά ὁποῖα μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, δέν εἶναι συνδρομές σέ ἔκτακτα, περιστασιακά γεγονότα. Πρόκειται γιά συνεχῆ δράσι.

● Στήν προηγούμενη ἀναφορά του στά καλά ἔργα ὁ Παῦλος λέει, νά φροντίζου «οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ» γιά τά καλά ἔργα. Χωρίς πίστι τό ὁποιοδήποτε ὠφελιμιστικό ἔργο δέν εἶναι «καλόν». Καλό τό κάνει ἡ πίστις. Καί διότι γίνεται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί γιά τό Χριστό («ἐμοί ἐποιήσατε», Ματθ. κε' 40). Καί διότι καμμιά ὀλοκληρωτική θυσία δέν εἶναι δυνατόν νά γίνη χωρίς τήν «πίστι», τήν ἐμπιστοσύνη στή δύναμι καί τή χάρι τοῦ Χριστοῦ.

Ἄκόμα ἡ πίστις δίνει μιᾶ ἄλλη διάστασι στό καλό ἔργο, στήν ἀγάπη, στήν ἐλεημοσύνη. Ὁ ἀγαθοεργός καί φιλάνθρωπος χριστιανός πιστεύει, ὅτι μέ τά καλά ἔργα δέν βοηθαί τόσο τούς ἄλλους, ὅσο βοηθαί τόν ἑαυτό του.

Ἐλεῶν ἐλεεῖται.

Ἐυεργετῶν ευεργετεῖται.

Πρῶτοι στά καλά ἔργα

● Στήν τελευταία ἀναφορά του στά ἔργα ὁ ἴδιος Ἀπόστολος δέν μιλάει γιά φροντιστές· μιλάει γιά προϊσταμένους τοῦ καλοῦ. «Καλῶν ἔργων προϊστασθαι».

Προϊστάμενος δέν εἶναι ὁποῖος διορίζεται ὑπεύθυνος σέ ἱεραποστολική ἢ φιλάνθρωπική ἐξόρμησι. Δέν ἔχει διοικητικές ἀρμοδιότητες ὁ «προϊστάμενος» κατά τόν Παῦλο. Ἐχει ἐσωτερικές προτεραιότητες. Στή ζωή του, στό χρόνο του, στό ἐνδιαφέρον του, στά χρήματά του, «κουμάντο» κάνει ἡ ἀγάπη.

● Προϊσταμένη ἡ ἀγάπη.

Πάνω ἀπό ὄλα ἡ ἀγάπη.

Δέν προσφέρεται βέβαια ἄσκοπα καί ἀπερίσκεπτα.

Δέν ικανοποιεῖ ἀνόητες, βλαβερές καί περιττές ἀπειτήσεις τῶν ἄλλων.

Προστρέχει στίς ἀνάγκες. «Εἰς τάς ἀναγκαίας χρείας». Ἀλλά προστρέχει χωρίς λογισμούς καί ὑπολογισμούς.

● Ὅπως στό σπῖτι μέσα βασιλίσσα εἶναι ἡ μητέρα, ἔτσι στόν οἶκο τῶν ἀρετῶν μητέρα εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἀὕτη μήτηρ ἀγάπης ἐστίν, ἀγάπης τῆς τόν Χριστιανισμόν χαρακτηριζούσης» (Ε.Π.Ε. 24, 128). Μετάφρασις: Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ μητέρα τῆς ἀγάπης· τῆς ἀγάπης, πού εἶναι τό χαρακτηριστικό τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἔργασία καί συνεργασία

Ἔργασία καί συνεργασία. Ἐπιετομάζεται ἡ σωτηρία μας. Ὁ Θεός ἐργάζεται. Ὁ ἄνθρωπος συνεργάζεται.

Ἐ Χριστός μπορεῖ μόνος ν' ἀλλάξη τόν κόσμο;

Μπορεῖ, ἀλλά δέν πρέπει!

● Στήν πρώτη δημιουργία μόνος ἐργάζεται ὁ Τριαδικός Θεός.

● Στή δεύτερη δημιουργία περιμένει τόν δημιουργηθέντα ἄνθρωπο νά ρυθμίση τήν ἐλευθερία Του σύμφωνα μέ τό σχέδιο τῆς ἀγάπης Του καί νά συνεργήσῃ στήν προσωπική του σωτηρία.

Κι οἱ Ἀπόστολοι, πούναι ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας, ἀναζητοῦν συνεργούς γιά τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, στά ἀληθινά καλά ἔργα. Στήν ἀρχή καί στό τέλος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀπ. Παύλου βρίσκουμε ὀνόματα συνεργατῶν του, ἀνδρῶν καί γυναικῶν.

Ἡ Ἐκκλησία τιμᾶ ὄσους ἔχουν στρατευτῆ στό ἔργο τῆς στής ἀλήθειας τό ἔργο καί στής ἀγάπης τό ἔργο.

Στούς πρωταθλητές τῶν καλῶν ἔργων χαρίζει ὁ Καλός Θεός τά στεφάνια τῆς οὐράνιας καί αἰώνιας δόξας.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Θεολογικά θέματα

Λατρεία ἐν πνεύματι καί ἀληθεΐα

Στό θεολογικό διάλογο, πού ἔχει ἀρχίσει σχετικά μέ τήν κατανόηση τῶν λειτουργικῶν κειμένων καί τόν τρόπο τῆς ζωντανῆς, τῆς «ἐν πνεύματι» λατρείας, προστέθηκε καί ἡ ἀποφίς τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Πέτρου Βασιλειάδη. Πάντοτε ὠφελεῖ ὁ σοβαρός θεολογικός διάλογος μεταξύ ὀρθοδόξων, κληρικῶν ἢ λαϊκῶν θεολόγων, πού πιθανόν νά διαφωνοῦν, ἀλλά τό ἐπίπεδο τῆς συζητήσεως τους φανερώνει θεολογικό καταρτισμό καί ποιμαντική ἀγωνία γιά τό λόγο τοῦ Θεοῦ στό σύγχρονο κόσμο.

Ἦδη πολλοί ἐπίσκοποι καί καθηγητές ἔχουν δημοσιοποιήσει τίς ἀπόφεις τους. Ἄλλοι εἶναι ὑπέρ τῆς μεταγλωττίσεως δυσκόλων λειτουργικῶν κειμένων, ἄλλοι κατά. Ὅλοι ὁμως γράφοντας ἐκφράζονται συνετῶς.

Παραθέτουμε περικοπές ἀπό τίς θέσεις τοῦ κ. Βασιλειάδη. Ἀλλά καί περικοπές ἀπό κείμενο πιστοῦ χριστιανοῦ, πού δέν ἀνήκει μέν στό «θεολογικό» χῶρο, ἐκφράζει ὁμως μέ πόνο καί ἀγάπη τόν προβληματισμό τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Οἰ διάφορες κατά καιρούς θεολογικές καί ἐπιστημονικές προτάσεις γιά τήν ἀναγέννηση τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας πάντοτε διακατέχονται ἀπό ποιμαντική εὐαισθησία. Προσεκτική μελέτη τῆς λατρείας θά μᾶς βοηθήσει ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπό μιά στείρα θρησκευτική τυπολατρεία καί ν' ἀνακαλύψουμε καί νά διατυπώσουμε πειστικά τό νόημα τῆς λειτουργικῆς μας παράδοσης.

- Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία γιά νά εἶναι ἀληθινή, πρέπει ταυτόχρονα νά εἶναι θεοκεντρική καί διαλογική. Νά περιλαμβάνει, δηλαδή, καί τό λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καί τό δικό μας αἶνο, δοξολογία, ἱκεσία καί παράκληση, πού προσφέρεται σ' Αὐτόν. Στή λατρεία ὁ Θεός εἶναι παρῶν μεταξύ τῶν πιστῶν καί οἱ πιστοὶ παρόντες μπροστά στόν Θεό.

- Ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία εἶναι εὐαγγελική. Καί μ' αὐτήν τήν ἔννοια εἶναι διδακτική. Μᾶς παρουσιάζει τήν ἱστορία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί στήν οὐσία ἀναπαριστᾷ ὀλόκληρη τήν ἱστορία τῆς θείας Οἰ-

κονομίας. Ἀποβλέπει στό εὐρύτερο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀνανέωση τῆς ἀνθρώπινης κοινότητας καί μέ τόν τρόπο αὐτό σχετίζεται μέ τήν ἱεραποστολή.

- Ὡς ἱεραποστολική ἐπομένως ἡ Ὁρθόδοξη λατρεία δέν μπορεῖ νά εἶναι αὐτοσκοπός. Ὁ πρωταρχικός της στόχος εἶναι νά φέρι τοὺς χριστιανούς σέ κοινωνία μέ τόν Τριαδικό Θεό καί τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους καί μέ ὅλη τήν κτιστή δημιουργία.

- Ἡ λατρεία μας φυσιολογικά θά πρέπει νά πραγματοποιεῖται στίς γλῶσσες τῶν λαῶν. Αἰῶνες τώρα ἡ Ὁρθοδοξία ἐπικαλεῖται τό παράδειγμα τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου. Στήν πρόσφατη ὁμως πρακτική, ἡ ἀρχή αὐτή συχνά καταστρατηγεῖται. Οἱ ἐκκλησίες μας πρέπει νά ἐξετάσουν κατά πόσο ἡ γλῶσσα τῆς λατρείας τους στήν πραγματικότητα μεταφέρει τό πραγματικό της νόημα στόν πιστό καί στόν κόσμο.

- Ἡ λειτουργική λατρεία πραγματοποιεῖται ἀπό ὅλη τήν εὐχαριστιακή συναξή, ὄχι μόνο ἀπό τόν κλῆρο. Γι' αὐτό τό

λόγο στή λειτουργική προσευχή γενικά χρησιμοποιείται τό πρώτο πρόσωπο πληθυντικού. Αυτό, γιά παράδειγμα, είναι ξεκάθαρο στήν εύχαριστιακή άναφορά, τήν κεντρική προσευχή τής εύχαριστιακής λειτουργίας: «Μεμνημένοι τοίνυν τής σωτηρίου ταύτης έντολής..., τά σά έκ τών σών σοι προσφέροντες κατά πάντα καί διά πάντα, σέ ύμνουϋμεν, σέ εύλογοϋμεν, σοί εύχαριστοϋμεν».

Η κεντρική πράξη έδω είναι ή δική μας συλλογική προσφορά αϊνων καί εύχαριστίας. Γιά νά είναι, ως έκ τούτου, λειτουργική ή προσευχή τής κοινότητας, θά πρέπει όλες οί εύχές νά έκφωνοϋνται εις έπήκοον πάντων.

---οοοο---

Θά θυσιάσουμε τή λειτουργική μας ζωή στό βωμό τής αρχαίας ελληνικής γλώσσας;

Δέν είναι λίγες οί φορές, πού ζηλεύω τή λειτουργική ζωή των πρώτων Χριστιανών, όταν άκούω καί διαβάζω γιά τά πρώτα χριστιανικά χρόνια. Καί σκέφτομαι, αν θά μπορούσαμε κι έμεις κατά κάποιο τρόπο νά γυρίσουμε σ' εκείνη τήν έποχή. Οί πρώτοι Χριστιανοί στή λειτουργική σύναξι προσεύχονταν καί έψελναν όλοι μαζί, μέ μιá ψυχή καί μιá φωνή. Γι' αυτούς κάθε λειτουργική σύναξι δέν άποτελοϋσε μιá τυπική διαδικασία, αλλά στήν πραγματικότητα ζοϋσαν έναν έπίγειο παράδεισο.

Στίς μέρες μας δέν συμβαίνει αυτό. Πολλοί ναοί κατανοϋν πολλές φορές νά μοιάζουν περισσότερο μέ κακόγουστα ωδέια ή όπερες, παρά μέ χώρο κατάνυξης καί προσευχής. Ίδιαίτερα μέ προβληματίζει ή χρήση ακόμα τών αρχαίων ελληνικών στή λειτουργική μας γλώσσα: τήν γλώσσα, πού χρησιμοποιοϋμε γιά νά επικοινωνήσουμε μέ τόν Πατέρα μας Θεό. Θλίβομαι όταν σάν νέος άκούω καί ψέλνω ακόμα σέ μιá μή πλέον χρησιμοποιούμενη καί άκατανόητη κατά τό πλείστον γλώσσα. Η λειτουργική μας

ζωή μοιάζει περισσότερο μέ μιá τυπική παρακολούθηση κάποιων γεγονότων.

Ο ρόλος τής Έκκλησίας δέν είναι νά μετατρέπεται σέ φροντιστήριο τής αρχαίας ελληνικής. Ούτε τά λειτουργικά μας κείμενα ύπάρχουν γιά τήν έξάσκηση καί μάθηση τής γραμματικής καί τού συντακτικού. Άλλοίμονο αν στό βωμό τών αρχαίων ελληνικών θυσιάσουμε τήν λειτουργική καί πνευματική μας ζωή.

Νομίζω, πώς στήν επικοινωνία μας μέ τόν Θεό δέν θά πρέπει νά βάζουμε άνάμεσα χίλια δυό έμπόδια, «λεξικά» καί «διερμηνείς».

Τόν λόγο τού Θεοϋ τόν προσφέρουμε σέ μιá γλώσσα δυσνόητη, αν καί ό λόγος τού ίδιου τού Κυρίου μας ήταν λόγος πού άπευθυνόταν ακόμα καί στους πιό άπλοϊκούς καί άγράμματους ανθρώπους. Πιθανότατα καί γι' αυτό τό λόγο πολλοί ναοί μας έχουν καταντήσει γηροκομεία.

Θά πητε: "Αν μεταφέρουμε τά λειτουργικά κείμενα στή νέα ελληνική, οί νέοι θά σχηματίζουν οϋρά έξω άπ' τίς εκκλησίες; Όχι, γιατί πρώτα θά πρέπει νά προηγηθεί ή αναζήτηση τού Θεοϋ, αλλά καί ακόμα περισσότερο αυτό τό θέμα άφορά κυρίως στους πιστούς πού εκκλησιάζονται. Άλλά σίγουρα αυτός θά ήταν ένας τρόπος γιά νά προσεγγίσουν περισσότερο οί νέοι τήν Έκκλησία.

Βρέθηκα στή Ρουμανία. Είδα ένα άλλο περιβάλλον στους ναούς τους. Πέρα άπό τό σεβασμό στό χώρο καί τήν ήσυχία, έβλεπες νέους καί γέρους νά γονατίζουν, νά προσεύχονται καί νά σιγοψέλνουν όλοι μαζί. Διακρινόταν μιá άλλη κατάνυξι καί μιá άλλη ένότητα. Δέν ήταν στυλ «καφεείου», όπως συμβαίνει δυστυχώς σέ δικούς μας ναούς.

Σκέφτομαι πολλές φορές, αν πρέπει νά μάς φοβίξη κάθε τι νέο στά εκκλησιαστικά θέματα. Σίγουρα γιά τέτοιες άλλαγές θά πρέπει νά προηγείται αρκετή κουβέντα καί πολλή προσευχή...

Ταράνης Χρήστος, τραπεζικός
Μυτιλήνη

Ὁ Χρυσόστομος γιά τή χαρά

Ἡ ἀληθινή χαρά

«Μεγάλην χαράν καί οἱ Ἀπόστολοι ἔχαιρον. Χαρά, κέρδος φέρουσα, ἡ ἀπό δεσποτηρίων, ἡ ἀπό μαστίγων, ἡ ἀπό διωγμῶν, ἡ ἀπό τοῦ κακῶς ἀκούειν, ἡ ἀπό τῶν λυπηρῶν πάντως ἔχουσα τήν ἀρχήν καί τήν ρίζαν καί τήν ὑπόθεσιν. Ὅθεν καί εἰς χρηστόν ἀπαντᾷ τέλος. Ἡ δέ τοῦ κόσμου τούτου ἀρχήν καί εἰς τῶν ἡδέων, τελευτᾷ δέ εἰς τῶν λυπηρῶν».

Ε.Γ.Ε. 15,468

Μετὰφρασις:

Αἰσθάνονταν μεγάλη χαρά οἱ Ἀπόστολοι. Χαρά, πού ἀπέφερε πολύ κέρδος. Χαρά ἀπό τῶν δεσποτηρία, χαρά ἀπό τῶν μαστιγώματα, χαρά ἀπό τοὺς διωγμούς, χαρά ἀπό τίς κακολογίες. Ἡ χαρά αὐτῆ ξεκινᾷ ἀπό τίς θλίψεις καί καταλήγει σέ καλό τέλος. Ἀντίθετα, ἡ χαρά τοῦ κόσμου ἀρχίζει μέν ἀπό εὐχάριστα, ὅμως καταλήγει σῶν δυσάρεστα.

Ἡ χαρά τῆς ἐξομολογήσεως

«Ὁ πενθῶν τῶν ἑαυτοῦ κακά καί ἐξομολογούμενος, χαίρει. Ἐνεστί πενθεῖν μέν ὑπέρ τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων, χαίρειν δέ ἐπί τῷ Χριστῷ».

Ε.Γ.Ε. 22,28

Μετὰφρασις:

Ὅποιος πενθεῖ γιά τῶν ἁμαρτημάτων του, χαίρει. Εἶναι, λοιπόν δυνατόν, νά πενθοῦμε γιά τῶν ἁμαρτημάτων μας καί νά χαιρώμαστε γιά τὸ Χριστό.

Ἡ χαρά τῶν μαρτύρων

«Ἐνεστί καί μαστιζόμενον ἡδεσθαι, ὅταν διά τόν Χριστόν τις πάσχη. Οὐ γάρ τῆς φύσεως τῆς θλίψεως τὸ τήν χαράν τίκτειν, ἀλλά τοῦ διά τόν Χριστόν πάσχειν καί τοῦ Γνεύματος τοῦ δροσίζοντος καί διά τῆς καμίνου τῶν πειρασμῶν ἐν ἀνέσει ποιοῦντος».

Ε.Γ.Ε. 22,362-364

Μετὰφρασις:

Εἶναι δυνατόν κάποιος καί μαστιγούμενος νά αισθάνεται εὐχαρίστησι, ὅταν πάσχη γιά τὸ Χριστό. Ἐκεῖνο, πού γεννάει τήν χαρά, δέν εἶναι τὸ ποιόν τῆς θλίψεως, ἀλλά τὸ ὅτι πάσχει κανεὶς γιά τὸ Χριστό. Τὸ Γνεῦμα τὸ Ἅγιο δροσίζει.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἐκκλησιασμός

Κόσμος καί Ἐκκλησία! Βασική ἀντιδιαστολή γιά τούς ἀνθρώπους. Ὁ Χριστός ἦρθε γιά νά κάμῃ τόν κόσμο **Ἐκκλησία**, γιά νά μαζέψῃ πάλι κοντά Του τά σκορπισμένα παιδιά Του. Ὅταν ὁ **κόσμος** γίνῃ Ἐκκλησία, τότε θά ἔχη γίνεῃ πραγματικότητα ἡ ἐνύχη: «Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου» (Ματθ. στ' 10). Ὅσο ὁ κόσμος παραμένει μακρινά ἀπ' τόν Θεόν, θά λέγεται κατ' εὐφημισμὸν «κοινωνία».

Οὐσιαστικά θά εἶναι συνύπαρξις **θηρίων ἀλληλοσπαρασσομένων**, δηλαδή, μιὰ ἄλλη «ζούγκλα». Ἔτσι δέν πᾶμε τελικά νά γίνουμε; Ὑπάρχει σήμερα φρένο στή θηριωδία καί τήν καταστροφή;

- Δεῖγμα τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ σύγχρονου κόσμου ἀπ' τόν Θεόν, σημεῖο «ἀλλοτριώσεως» του, ἀποτελεῖ καί ἡ **ἀραιώσις τῶν ἐκκλησιασμάτων** στούς ναοὺς. Λίγοι ἐκκλησιάζονται, καί αὐτοὶ ἀνόρεχτα. Ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, πού ζοῦν τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ μέσα στήν ὀρθόδοξη λειτουργική ζωή.

- Οἱ περισσότεροι παραμένουν μακρινά ἀπ' τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Παραμένουν χωρίς «**ἐγκεντρισμὸν**», χωρίς μπόλιασμα. Μέσα στήν ἐκκλησία, στήν ἀγιοπνευματική λατρευτική σύναξι, ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξις, ἀπό «ἀγριέλαιος», γίνεται «καλλιέλαιος» (Ρωμ. ια' 24).

Ἡ λατρευτική σύναξις τῶν πιστῶν στήν ἐκκλησία εἶναι ἡ συνέχεια, ἢ μάλλον ἡ ἐπανάληψις τοῦ **Μυστικοῦ Δείπνου**. Ἐντολή τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ προσφέροντος καί προσφερομένου, εἶναι νά ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς ἡ θυσία, ἡ προσφορά Του στό Δείπνο πρό τοῦ Πάθους: «Τοῦτό ἐστι τό σῶμά μου τό ὑπέρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο **ποιεῖτε** εἰς τήν ἐμὴν ἀνάμνησιν...» (Λουκ. κβ' 19).

Ὁ Χριστός δέν ἦρθε νά ἠθικοποιήσῃ μεμονωμένα ἄτομα. Ἦρθε νά σώσῃ τόν ἀνθρώπο. Καί ὁ ἀνθρώπος σώζεται μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στή συναγωγή τῆς Ἐκκλησίας, μέσα στήν «**ἐκκλησία**» τῆς Ἐκκλησίας, στή λατρευτική σύναξι.

- Σέ σύναξι ἦρθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς: «Καί ἦσαν ἅπαντες **ὁμοθυμαδόν** ἐπί τό αὐτό» (Πράξ. β' 1).

- Σέ σύναξι τῆς Ἐκκλησίας φάνηκε καί ἡ προσευχή τῶν πρώτων χριστιανῶν πύο δυνατή· τόσο δυνατή, ὥστε ἀνοῖξαν οἱ πόρτες τῆς φυλακῆς καί ἀποφυλακίστηκε ὁ Πέτρος: «Ὁ μέν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχή δέ ἦν ἐκτενής γινομένη ὑπό τῆς ἐκκλησίας πρὸς τόν Θεόν ὑπέρ αὐτοῦ» (Πράξ. ιβ' 5).

Ὁ Πέτρος βγαίνει ἀπ' τή φυλακή μέ τήν προσευχή τῆς συναθροισμένης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

- Καί ὁ Παῦλος βγαίνει στό ἔργο τῆς ἐν Χριστῷ ἱεραποστολῆς μέ τήν προσευχή καί τή νηστεία τῆς συναγμένης Ἐκκλησίας στήν Ἀντιόχεια: «Λειτουργούντων τῶν πιστῶν τῷ Κυρίῳ καί νηστευόντων εἶπε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον· Ἀφορίσατε δὴ μοι τόν Βαρνάβαν καί τόν Σαῦλον εἰς τό ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς» (Πράξ. ιγ' 2-3).

- Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ἀποστολικὸς Πατέρας, μιλάει γιά τόν ἐκκλησιασμό τῶν πιστῶν καί ὑπογραμμίζει τί φανερῶνει ἡ ἀπουσία ἀπ' τή λα-

τρειτική σύναξι: «Εἰ ἑνός καί δευτέρου προσευχή τοσαύτην ἰσχύιν ἔχει, πολλῶν μᾶλλον ἢ τε τοῦ ἐπισκόπου καί πάσης τῆς ἐκκλησίας. Ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ἐπὶ τό αὐτό, οὗτος ἤδη ὑπερηφανεῖ καί ἑαυτὸν διέκρινεν» (Πρὸς Ἐφεσίους ε' 2-3). Μετάφρασις: Ἄν ἡ προσευχή ἑνός καί δυὸ ἔχουν τόσο μεγάλη δύναμι, πολύ περισσότερο ἔχει δύναμι ἢ προσευχή τοῦ ἐπισκόπου καί ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιος, λοιπόν, δέν συνέρχεται μαζί μέ τούς ἄλλους, φανερώνει πολύ ἐγωισμό καί ἤδη ἔχει ξεχωρίσει τόν ἑαυτό του.

Ὁ Διάβολος **σκορπίζει** τούς ἀνθρώπους. Ὁ Χριστός τούς **συνάγει**. Στίς μέρες μας γίνεται καυτό τό πρόβλημα.

- Μαντρώθηκαν οἱ ἀνθρώποι σ' ἄλλους χώρους, θυσιάζοντας τήν ἐλευθερία τους, τήν ἠθική τους, τήν εὐτυχία τους καί παίζοντας τό φορικό παιχνίδι τοῦ αἰωνίου θανάτου.

- Οἱ ἐργάτες τοῦ Χριστοῦ δέν ἐπιτρέπεται νά παρακολουθοῦν μέ ἀπάθεια τό **ἀνεμοσκορπισμα** καί **διαβολομάζωμα** τῶν ἀνθρώπων. Δέονται στόν Κύριο, πού μέ τήν ἐνανθρωπήσι Του σὺνάξε πάνω Του ὅλη τήν ἀνθρωπότητα: «Τούς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε» (λειτουργία Μεγ. Βασιλείου).

Καί ἡ προσευχή γίνεται ἀγώνας, γιά νά ἐλκυστοῦν τά ξεστρατεμένα παιδιὰ στό σπίτι τοῦ Πατέρα. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πονοῦσε γιά τήν ἀπουσία τόσων λεγομένων χριστιανῶν ἀπό τόν κατά Κυριακή ἐκκλησιασμό. Λέει: - γιά τό θέατρο ἔχουμε καιρό, γιά τόν ἐκκλησιασμό ὄχι. «Χαίρω καί ἀλγῶ. Χαίρω μέν δι' ὑμᾶς τούς **παρόντας**, ἀλγῶ δέ δι' ἐκείνους τούς **μὴ παρόντας**. Θεάτρα καθ' ἐκάστην καλεῖ τήν ἡμέραν, καί οὐδεὶς ἀσχολίαν προβάλλεται πραγμάτων. Τρέχουσιν ἅπαντες. Ἐάν εἰς ἐκκλησίαν ἀπαντήσαι δέη, ναρκᾶ καί ὀκνεῖ, καί μετά ταῦτα φυσᾶται, ὡσπερ τι τῷ Θεῷ χαρισάμενος» (Ε.Π.Ε. 26,202-204). Μετάφρασις: Χαίρομαι, ἀλλά συγχρόνως θλίβομαι. Χαίρομαι γιά σᾶς, τούς παρόντες. Πονῶ γιά κείνους, τούς ἀπόντες. Τά θέατρα καλοῦν κάθε μέρα, καί κανένας δέν προβάλλει κάποια δουλειά σάν δικαιολογία. Ὅλοι τρέχουν. Ὅταν ὁμως πρόκηται γιά τήν ἐκκλησία, μέ νωθρότητα καί ἀκεφα ἔρχεται. Καί ὕστερα ὑπερηφανεύεται κιόλας, σάν νά ἔκανε κανένα χατήρι στό Θεό (πού ἦθε στό ναό)!

- Ὁ πόνος γιά τήν **ἀπουσία** τῶν περισσοτέρων ἀπ' τήν εὐλογία τῆς θείας λειτουργίας γίνεται μεγαλύτερος στήν ἐποχή μας.

Καί διότι τό **ποσοστό** τῶν ἀλειτούργητων εἶναι πολύ μεγαλύτερο.

Καί διότι οἱ **πειρασμοί**, πού ἐμποδίζουν τόν τακτικό ἐκκλησιασμό ἔχουν καταστή φοβερά δυνατοί καί ἀποτελεσματικοί.

Καί διότι ἀπό τή **νέα γενιά** σπανίως βλέπεις ἐκκλησιαζομένους.

Καί διότι ὁ μὴ ἐκκλησιασμός τείνει νά γίνη **κατεστημένο**.

- Μεγαλύτερος πόνος προκαλεῖται ἀπ' τήν ἀδιαφορία ποιμένων γιά τό ξεστράτευμα τῶν προβάτων. Παπάς, πού ἡ μεγάλη ἐνορία του ἔχει ἕνα λύκειο, δυὸ γυμνάσια καί τέσσερα δημοτικά, δέν ἀνησυχεῖ, πού δέν βλέπει παιδί, ἀγόρι ἢ κορίτσι στήν Κυριακάτικη λειτουργία. Ἀρκεῖ, πού τά καθίσματα εἶναι γεμάτα ἀπό πρόσωπα τῆς **τρίτης ἡλικίας**.

Ἡ ἐπανάπαυσις του ἔχει τήν ἐξήγησί της: Οἱ γιαγιοῦλες εἶναι καλές... πελάτισσες! Τά παιδιὰ δέν τοῦ δίνουν λεφτά. Δέν πᾶνε χαρτάκια μέ λεφτά. Δέν καλοῦν γιά εὐχέλαια. Τά παιδιὰ ἀπαιτοῦν **ἀγάπη** καί **κόπο**. Κι αὐτὰ δέν τά διαθέτουμε. Τό κοῖμα θᾶναι πάνω μας, πού δουλεύουμε γιά ἕνα κόσμο χωρίς Χριστό!

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟ^ΤΜ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ^ΤΜ Β ΕΠΙ^ΤΤΟΣΗ

‘Ο θρίαμβος του Χριστού

Β΄ Κορ. β΄ 12-14

Περιγητής της αγάπης (στ. 12)

Πλο τόν κόσμο περιώδευσε ό άπόστολος Παύλος. Περιώδευσε πεζοπορώντας. Δέν έκανε βέβαια τουρισμό. Ούτε ταξίδια άναψυχής. Ούτε περιπλανήσεις οικολογικό ύνδιαφέροντος. Ούτε πολιτιστικές περιγησεις. Δέν είχε τήν περιέργεια νά δη τά άξιοθέατα τής οικουμένης. Ούτε νά γνωρίση τής φυλής καί τής γλώσσες τής γής.

Είχε τήν έντολή τής άποστολής νά κηρύξη ‘Ιησού Χριστό σ’ όλα τά έθνη (Πράξ. θ΄ 15). Είχε τόν πόθο νά μεταγγίση πνεύμα έν Χριστώ έλπίδας καί ζωής σ’ όλη τήν οικουμένη.

Γιά τόν Παύλο ένδιαφέρον είχε ή ‘Αθήνα, όχι για τόν περίφημο Παρθενώνα της, πού άσφαλώς στήν έποχή του θά άστραφτε ως άριστούργημα τέχνης άπείρως περισσότερο άπό όσο σήμερα. Γιά τόν Παύλο ή ‘Αθήνα είχε ένδιαφέρον ως πεδίο ευαγγελισμού. ‘Απλώς σημείο έπαφής μέ τούς ‘Αθηναίους χρησιμοποιήθηκε κάποιος βωμός αφιερωμένος «τῷ άγνωστῷ Θεῷ» (Πράξ. ιζ΄ 23).

● Γιά τόν Παύλο ένδιαφέρον είχε ή Κόρινθος όχι για τό πολυεθνικό της χρώμα, ούτε για τά μνημεία καί τά τείχη της, ούτε για τήν περίπλο γεωγραφική της θέσι. Γιά τόν Παύλο ένδιαφέρον είχαν οί Κορίνθιοι, πού, παρ’ όλη τή διαφθορά του περιβάλλοντος, διατηρούσαν τόν πόθο τής άλήθειας καί τής σωτηρίας.

● Γιά τόν Παύλο ένδιαφέρον είχε ή Τρωάδα όχι για τήν προϊστορία καί τήν ιστορία του τόπου. ‘Ενδιαφέρον είχε για τόν ίδιο λόγο, πού είχε κάθε τόπος. Κάθε χώρος ήταν μία πόρτα, πού μέ κατάλληλο τρόπο καί ίεραποστολική τεχνική άνοιγε για νά περάση ό λόγος του Ευαγγελίου.

Γι’ αυτό καί ό συνέκδημος του Παύλου στίς

περισσότερες όδοιπορίες - περιοδεΐες, ό Λουκᾶς, στό έκτενές «*ρεποριάς*» τών κινήσεων του Παύλου, στίς Πράξεις τών ‘Αποστόλων, δέν διασώζει πληροφορίες άρχαιολογικής ή πολιτιστικής ύφης κάθε τόπου. ‘Αρκείται στίς πληροφορίες, στίς ειδήσεις, για τή ζωή καί τό έργο τών ‘Αποστόλων, καί ιδίως του Παύλου.

Σέ μία φράση ή μεγάλη οικουμενική έπιτυχία του Ευαγγελίου διά μέσου του Παύλου: «‘Ηνοιξε ό Θεός τοίς έθνεσι θύραν τής πίστεως» (Πράξ. ιδ΄ 27).

● ‘Οπου πορεύεται ή ‘Εκκλησία, ένα σκοπό έχει: Νά κηρύξη τό Ευαγγέλιο. Κάθε άλλη ένασχόλησις λειτουργών τής ‘Εκκλησίας συνιστά τουλάχιστον άποπροσανατολισμό του κυρίου, του μοναδικού, έργου της.

● ‘Ο Παύλος δέν άφισε ούτε βιβλίο περιγητικό, σάν τής «*Περιγησεις*» του Πανσανία, καίτοι λίγα μόλις χρόνια πριν άπ’ αυτόν ό Παύλος είχε προνηθί ως περιγητής όλου του κόσμου, ως περιγητής τής αγάπης.

● ‘Ο Παύλος δέν έκτισε μεγαλοπρεπές κτήριο, όπως ό Περικλής, μολονότι ήταν άπείρως σπουδαιότερος «*άρχιπέκτων*» (Α΄ Κορ. γ΄ 10).

● ‘Ο Παύλος δέν έκτισε μεγαλοπρεπή ναό, όπως ό ‘Ιουστινιανός ή όπως οί ναοί σήμερα.

● ‘Ο Παύλος, περιοδεύοντας, γινόταν ό περιγητής τής αγάπης του Χριστού σε όλο τόν κόσμο. Περιοδεύοντας (μέ μυρίους βέβαια κινδύνους) άνήγειρε μυριάδες πνευματικούς ναούς, όπου ουσιαστικά λατρεύεται ό Κύριος. Περιοδεύοντας άφισε τά ίχνη του: ‘Ιχνη θαυμαστής πίστεως καί ζηλευτής φιλανθρωπικής αγάπης. Περιοδεύοντας άφισε μνημεία άπείρου κάλλους, άγιοπνευματικού μεγαλείου μνημεία άθάνατα τής ‘Επιστολής του.

‘Αφορμή για τά παραπάνω έδωσε ή συνέχεια

τῆς Β΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. Ὁ Παῦλος προχωρεῖ ἔχοντας γιὰ πυξίδα τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἄναχωρεῖ ἀπὸ τὴν Ἔφεσο καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Τρωάδα. Ἔσ τὸν ἀκούσουμε: «Ἐλθὼν δέ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένους ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν» (στ. 12-13). Ἄποδοσις σπὴν ἀπλοελληνική: «Ὅταν πῆγα σπὴν Τρωάδα γιὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐνῶ μοῦ εἶχε ἀνοικθῆ θύρα, μοῦ εἶχε δοθῆ εὐκαιρία γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου, τὸ πνεῦμα μου δέν ἠσύχασε. Διότι δέν βρῆκα ἐκεῖ τὸν ἀδελφὸ μου Τίτο. Γι' αὐτὸ ἀπεκαίρεψα τοὺς ἐκεῖ πιστοὺς καὶ ἀναχώρησα γιὰ τὴ Μακεδονία».

● Διαφορετικὰ μετράει τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ ὁ Παῦλος. Δέν τὸ μετράει ποσοτικά, οὔτε ἐγωιστικά. Τὸ μετράει ποιοτικά καὶ θυσιαστικά. Δέν ἔχει τὴν ἐντύπωσι, ὅτι αὐτὸς θά σώσῃ ὅλο τὸν κόσμον! Δέν κάνει μαζικὸ καὶ ἀπρόσωπο ἔργο. Ἡ ποιμαντικὴ του εἶναι προσωπική. Ἐνδιαφέρεται γιὰ «ἓνα ἕκαστον» (Πράξ. κ' 31). Ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ συγκεκριμένα προβλήματα. Μπορεῖ τὸ ἔργο του νὰ φαίνεται πλατὺ σέ ἔκτασι, ἀλλ' ἐκεῖνος δέν ἀπέβλεπε στό ἔργο τοῦ πλάτους, ἀλλὰ στό ἔργο τοῦ βᾶθους.

Ἡ θύρα τοῦ λόγου (στ. 13)

Σπὴν Τρωάδα δέν βρῆκε, ὅπως περίμενε, τὸν Τίτο, νὰ τοῦ φέρῃ εἰδήσεις ἀπ' τὴν Κόρινθο. Δέν αἰσθάνθηκε καλὰ. Καὶ ἔφυγε.

● Ὁ Θεὸς ἀνοίγει πόρτες. Καὶ σπὴν Τρωάδα πῆγε γιὰ νὰ κηρύξῃ τὸ εὐαγγέλιο. Πουθενὰ δέν πῆγε, γιὰ νὰ καθίσῃ, νὰ ξεκουραστῆ.

Σπὴν Τρωάδα βρῆκε πόρτες ἀνοικτές. «Θύρας μοι ἀνεωγμένους ἐν Κυρίῳ» (στ. 12). Εὐκαιρία νὰ κηρύξῃ. Κι ὅμως δέν ἔμεινε. Δέν συγκινεῖται ἀπ' τὸ μεγάλο σέ ἔκτασι ἔργο. Ἐν προκειμένῳ προτιμάει νὰ στηρίξῃ τὸ ἔργο, πού ἦδη εἶχε θεμελιωθῆ (σπὴν Κόρινθο), παρὰ νὰ φιάξῃ καινούργιο. Ἄν τὸ πρῶτο παρουσίαζε ρωγμές, τότε δέν θά ὑπῆρχε ἐγγύσις γιὰ κανένα ἔργο.

● Πῆγε σπὴν Τρωάδα. Ἀλλὰ δέν εἶχε «ἀνεσιν». Θά πῆτε: Καὶ πού εἶχε ἄνεσι ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Πουθενὰ. Ὁ ἀνετώτερος ἴσως κῶρος τῆς ἀποστολῆς του ἦταν τὸ κελλί τῆς φυλακῆς! Ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος δέν ἤθελε ἀνέσεις σπὴ ζωὴ του, οὔτε καλοπέρασι. Προτιμοῦσε τὴ

σκληραγωγία (Α΄ Κορ. θ΄ 27), καὶ γιὰ ἓνα ἐπὶ πλέον λόγο: Γιὰ νὰ μὴ δώσῃ «ἐγκοπὴν», ἀφορμὴ, νὰ κατηγορηθῆ τὸ Εὐαγγέλιο.

● Ὁ Παῦλος δέν ἐνίωθε ψυχικὴ ἄνεσι, διότι δέν συνάντησε τὸν Τίτο. Μαθητὴς του καὶ ὁ Τίτος, καὶ ὅμως τὸν ὀνομάζει «ἀδελφόν». Μαθητὴς ἔμπιστος γιὰ ἀποστολὴ σπὴν Κόρινθο.

● Φεύγει ἀπ' τὴν Τρωάδα, χωρὶς φυσικὰ ν' ἀδιαφορήσῃ γιὰ τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς. Ἄλλωστε ἡ Τρωάδα (ἀρχαία Τροία) ὑπῆρξε τὸ ἐφαλτήριό του γιὰ τὴν πνευματικὴ ἐκπόρθησι τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικώτερα τῆς Εὐρώπης (Πράξ. ιστ' 6-11). Ὅταν τὴ φορά αὐτὴ (δεύτερη ἐπίσκεψις σπὴν Τρωάδα) ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ, σπεύδοντας γιὰ τὴ Μακεδονία καὶ τὴν Κόρινθο, ἄφησε συνεργούς, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργο.

Δ. Γ. Α.

.....

Τὸ χαμόγελο τοῦ οὐρανοῦ

(Ὁ ὕμνος τῆς φετινῆς κατασκηνώσεώς μας σπὴν Περαχώρα - Λουτρακίου)

Ὅταν τὰ μάτια σου ἀνοίγεις,
στό γαλάζιο οὐρανό,
πρῶτο Του δῶρο ἀπ' τὰ πολλὰ,
ὁ ἥλιος, σοῦ χαμογελά.

Ὅταν τὸν ἄλλον συναντᾷς,
δέν τοῦ χρωστᾷς, δέν σοῦ χρωστᾷ,
ἓνα χαμόγελο ζητᾷ.
Χαμογέλα, σοῦ λέει, χαμογέλα!

Οὔτε ἀστράφτει, οὔτε βροντᾷ,
δέν σοῦ τρομάζει τὴν καρδιά.
Ἄγάπη ὁ Θεὸς στή γῆ,
χαμόγελο χαρᾶς πηγῆ.

Ὅταν τὸν ἄλλον συναντᾷς,
δέν τοῦ χρωστᾷς, δέν σοῦ χρωστᾷ, ...

Μιά γλῶσσα θέλουν τὰ παιδιά,
αὐτὴν πού τοὺς χαμογελά.
Μ' ἓνα χαμόγελο γλυκό,
κερὶ προσφέρεις στό Χριστό.

Ὅταν τὸν ἄλλον συναντᾷς,
δέν τοῦ χρωστᾷς, δέν σοῦ χρωστᾷ, ...

Γενναῖο παλληκάρι

† Γεώργιος Π. Λυκάκης (ἐτῶν 24)

Νεαρός ἀξιωματικός τοῦ Ναυτικοῦ, ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Δοκίμων. Ἐπέμενε νά ὑπηρετήσῃ τὴν Πατρίδα ἀπὸ τίς «εἰδικές δυνάμεις». Βατραχάνθρωπος ζήτησε νά γίνη. Καί βρήκε τραγικό θάνατο στίς πρῶτες κιόλας ἀσκήσεις. Μονάκριβο παιδί τοῦ Παναγιώτη Λυκάκη καί τῆς δασκάλας Ἐλένης, ἐκλεκτῆς συνεργάτιδος στό ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Στὴν ἐξόδιο ἀκολουθία, πού τελέστηκε στὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου στή Βάρη, παρέστησαν ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καί πολλοί ἀξιωματικοί καί ὀπλίτες τοῦ Ναυτικοῦ.

Στὴ σύντομη ὁμιλία του ὁ π. Δανιὴλ Ἀεράκης εἶπε μεταξύ ἄλλων:

- Τά δύσκολα ζητοῦσε. Δέν τόν ἱκανοποιοῦσαν τὰ πεζά, τὰ εὐκολα, τὰ συνηθισμένα.

- Δέν ἤθελε περπάτημα ἀπλῶς στή ζωή. Ἦθελε ἄλματα.

- Δέν τόν γέμιζε τό τετριμμένο. Ζητοῦσε τό ἥρωικό, τό μοναδικό.

Στὴ θάλασσα ἤθελε δύσκολες βουτιές, σάν ν' ἀναζητοῦσε κάποια ἄλλα μαρτυρήματα εὐτυχίας.

Καί βρέθηκε σέ μιά ἄλλη θάλασσα.

Ὅχι! Δέν εἶναι τοῦ θανάτου τὰ κατασκότεινα βάθη, ἀφοῦ γιὰ τούς χριστιανούς δέν ὑπάρχει θάνατος.

Ὅχι! Δέν εἶναι τοῦ ἄδη τὰ μαῦρα ὑγρά πέπλα.

Εἶναι ἡ ὁμορφὴ θάλασσα, πού ὑποδέχτηκε τό παλληκάρι.

Ἀνεξερεύνητη ἡ θάλασσα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπως ἀπερινόητος εἶναι καί ὁ Θεός. Βρέθηκε στήν ἄλλη θάλασσα.

- Ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ τὴν ὀνομάζουμε ἀπεραντωσύνη.

- Οἱ πιστοὶ γονεῖς σου τὴν πιστεύουν σάν τὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

Ἀπ' τὴ δική τους ἀγκαλιά, πού σ' ἔχουνε μονάκριβο, βρέθηκες στή μεγάλη ἀγκαλιά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ποιὸς βλέπει τοῦ μεγάλου ἀετοῦ τίς ἀνοιχτές φτεροῦγες; Κανείς.

Κι ὅμως εἶναι ἔτοιμες νά ὑποδεχτοῦν τό μικρό του ἀετόπουλο, πού χάνεται ἀπ' τὴ δική μας ματιὰ γιὰ νά κουρνιαχτοῦ στοῦ μεγάλου ἀετοῦ τὴν ἀγκαλιά.

Ἀπ' τὴ δική μας τὴ ματιὰ χάθηκε ἡ νεανική σου ὄψις, ἀγαπητέ Γιώργο.

Μά σύ, ἀετόπουλο τῶν μεγάλων ὀνείρων, φτεροῦγες. Καί τώρα ἔχει κουρνιαχτοῦ ἡ ψυχὴ σου στοῦ μεγάλου Ἀετοῦ, στοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀγκαλιά, στῆς θεϊκῆς ἀγάπης τίς φτεροῦγες.

- Σέ ἐποχὴ πεζότητος καί καλοπέρας, σύ ἠλεκτριζόσουν ἀπ' τὰ μεγάλα ἰδανικά.

- Σέ ἐποχὴ ἡσόνου προσπάθειας, σύ ἀναζητοῦσες τό δύσκολο, τό ἀθλητικό, τό ἥρωικό, τό περιπετειώδες.

- Σέ ἐποχὴ κερδοσκοπικῆς ἰσοπέδωσης τῶν πάντων, σύ διατηροῦσες τό ἐθνικό φρόνημα ψηλά.

Γιὰ τὴν πατρίδα τὰ νιάτα σου!

Κι ἔκανες τό μεγάλο ἄλμα. Δέν εἶναι τό saltus mortale! Εἶναι τό ἄλμα πρὸς τὴν οὐράνια Πατρίδα.

Στά δικά μας μάτια ὁ ἥλιος τῆς ἐπίγειας ζωῆς σου ἔδωσε τόσο γρήγορα. Γιὰ τὰ δικά σου ὅμως ἀνέτειλε μιά ἄλλη ζωή.

- Αἰωνιότητα τὴν λένε τὴν πραγματικότητα, πού τώρα ζῆ ἡ ψυχὴ σου καί πού ὅλοι γιὰ κεῖ πορευόμαστε.

- Ἀνάστασι τὴν λένε τὴν πραγματικότητα, πού περιμένει τό λεβέντικο σῶμα σου.

Σέ περιμένει, ὅπως κι ὅλους μας, ὁ Σημαιοφόρος τῆς Ἀναστάσεως, καλέ μας σημαιοφόρε!

- Οὐράνιο Πατέρα τόν λένε τό Θεό. Δέν εἶναι πλέον ὄνειρο. Εἶναι ἀλήθεια.

—Πρὸς Σέ ἔρχομαι! σάν νά Τοῦ εἶπες.

Ναί! Καλέ μας Πατέρα, Κύριε καί Θεέ μας, σέ Σένα στέλνουμε σήμερα τόν μονάκριβο γιό. Σέ Σένα, πού τόν μονάκριβο Γιό σου ἔδωσες γιὰ μᾶς.

Καλὴ ἀνάπαυσι, γενναῖο παλληκάρι!

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Παιδεία; Ποιός παιδεύεται;

Πιά βίου μάθησι! Ἐτσι ὠνόμασαν τό ἄλλοτε ὑπουργεῖο Παιδείας καί Ἐθρ-σκευμάτων. Καί τί θά μάθουν «διά βίου» τά παιδιά; Θά μάθουν πῶς ξεριζώνεται ἡ πίστις, πῶς φυτεύεται ἡ ἀθεία, πῶς καταπατοῦνται τά ιδανικά, γιά νά θριαμβεύση ἡ ἀγριότητα;

- Ξαναρχίζουν τά σχολεῖα. Σχολεῖα ὁμως χωρίς σωστή παιδεία, εἶναι ἐπικίνδυνη παιδεία. Σχολεῖα χωρίς Χριστό δέν εἶναι σχολεῖα· εἶναι σκολιά ὁδός.

- Ξαναρχίζουν τά σχολεῖα. Γιά δασκάλους, πού ἔχουν φόβο Θεοῦ, παιδαγωγικές γνώσεις καί μεράκι γιά δουλειά, εἶναι μιά ἀκόμα εὐκαιρία νά παλαίψουν γιά νά διασώσουν τήν ἀνθρωπιὰ στά παιδιά, τήν ἐξυπνάδα τους, τήν καθαρότητα τους, τήν ἰσόρροπη ἀνάπτυξί τους.

- Ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὁμορφη, ἀλλά καί εὐπλασθη. Σάν τό κερί. Τό θέμα εἶναι, ποιός θά προλάβη νά τή δια-

πλάσῃ; Ὁ ἀπατεώνας (στρατευμένος τῆς ἀθείας) ἢ ὁ εὐσυνείδητος δάσκαλος; Τί θ' ἀποτυπωθοῦν στήν ψυχὴ; Ἡ τιμιότητα ἢ ἀγριότητα;

Λέει σχετικὰ ὁ μεγάλος παιδαγωγός, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Ἄν εἰς ἀπαλήν ἔτι οὔσαν τήν ψυχὴν ἐντυπωθῆ τά καλά διδάγματα, οὐδεὶς αὐτὰ ἐξελεῖν δυνήσεται, ὡσπερ καὶ ὁ κηρός» (Ε.Π.Ε. 30,662). Μετάφρασις: Ἄν στήν ἀπαλή ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ ἐντυπωθοῦν καλά τά διδάγματα τοῦ Θεοῦ, κανένας δέν θά μπορέσῃ νά τὰ ἀφαιρέσῃ, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τό κερί.

- Ἡ εὐθύνη τῶν γονιῶν εἶναι μεγάλη. Κυρίως, διότι δέν νοιάζονται, ποιοί εἶναι οἱ δάσκαλοι τῶν παιδιῶν τους, ποιός πλησιάζει καί... παίξει μέ τό παιδί τους, οὔτε γιά τά ἠλεκτρονικά ἐργαλεῖα τους.

—Τοῦ πῆρα ὑπολογιστή!

Μιά ἀπλή κουβεντούλα! Μοιάζει σάν ν' ἀνοίγῃς διάπλατα τήν πόρτα τοῦ παραδείσου, τῆς παιδικῆς ψυχῆς καί ν' ἀφήνῃς τό διάβολο (διά μέσου τοῦ ἱντερνέτ) νά... κουβεντιάσῃ μέ τό παιδί σου!

Κάποτε λέγαμε, πῶς θά προφυλάξουμε τά παιδιά ἀπ' τά αἰσχροά θεάματα καί τά προπαγανδιστικά ἀκούσματα. Ἐτσι τονίζει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πρῶτον μὲν αὐτόν θαμάτων αἰσχροῶν καὶ ἀκουσμάτων ἀπάγωμεν καὶ μηδέποτε εἰς θέατρον ἀναβαινέτω παῖς ἐλεύθερος. Ἐάν δέ ἐπιζητῆ τήν ἐκεῖ τέρψιν, εἴ τινας εὐροιμεν ὁμήλικας τούτου κατέχοντας, ἐπιδεικνύμεν, ὥστε τῷ ζήλω κατέχσθαι». (Ε.Π.Ε. 30,690). Μετάφρασις: Πρῶτα ν' ἀπομακρύνῃς τό παιδί ἀπό αἰσχροά θεάματα καί ἀκούσματα. Παιδί ἐλεύθερο (ἀνεξάρτητο) δέν πρέπει νά πηγαίη στό θέατρο. Ἄν πάλι τό παιδί ἐπιθυμῆ τή διασκέδασι αὐτή, ἄς βροῦμε μερικούς συνομηλικούς

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

του, πού ἀποφεύγουν τό κακό θέατρο, ἄς τούς παρουσιάσουμε ὡς παράδειγμα, γιά νά ζηλέψη καί νά τούς ἀκολουθήση.

Τώρα; Οἱ γονεῖς προσφέρουν ὑλικά πράγματα. Καί τήν ψυχή τῶν παιδιῶν τήν παραδίνουν στήν ἀγωγή τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐγκληματία ἢ τοῦ διεστραμμένου φροντιστή ἢ τοῦ ἀθέου δασκάλου.

● Ἐλπίδα; Καί βέβαια ὑπάρχει. Στό Χριστό ἀνήκει τό παιδί σου. Στήν ἐκκλησία νά τό ὀδηγής ἀπό μικρό. Θά τό δῆς νά χαίρεται καί ν' ἀγάλλεται. Συμβουλεύει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐν ἐκκλησίᾳ χειραγωγῶν ἄγε. Ὅφει αὐτόν γανύμενον καί πηδῶντα καί χαίροντα, ὅτι ἅ πάντες ἀγνοοῦσιν οἶδεν οὗτος, καί προλαμβάνοντα καί ἐπιγινώσκοντα καί μεγάλα κερδαίνοντα» (Ε.Π.Ε. 30,662). Μετά φρασις: Νά ὀδηγής τό παιδί ἀπό μικρό στήν ἐκκλησία. Θά τό δῆς νά χοροπηδᾷ ἀπ' τή χαρά του, ἀφοῦ τόσα πού ἄλλοι τά ἀγνοοῦν, αὐτό τά ξέρει. Προτοῦ ἀκόμα λεχθῶν τά λόγια στήν ἐκκλησία, τά ξέρει καί τά κατανοεῖ καί κερδίζει ἔτσι πολλά.

Δῶστε, σῶστε, σωθῆτε!

Κάποτε παρήγε πολλά αὐτός ὁ τόπος. Ἐβγαζε πρῶτα ἀπό ὅλα καλοῦς ἀνθρώπους, τίμιους οικογενειάρχες, σωστούς χριστιανούς, μάρτυρες καί ἁγίους. Κι ἀπό προΐοντα, ἔβγαζε ὅσα χρειάζονται γιά νά ζήσουν εὐτυχισμένα καί ὑγιεινά.

Τώρα τί παράγει; Παράγει τά **τέσσερα Κ**, πού μᾶς ἔκαναν πασίγνωστους σ' ὅλο τόν κόσμο. Παράγει:

- Κερδοσκόπους.
- Κλέφτες.
- Καλοπερασάκηδες.
- Κομπιναδόρους.

Ἄφοῦ δέν θέλουμε τή χειραγωγή τοῦ **Εὐαγγελίου**, βρεθήκαμε στή χειραγωγή τοῦ **Μνημονίου**.

Ἄφοῦ δέν θέλουμε τά δικά μας ΔΝΤ, δηλαδή, νᾶμαστε **Δραστήριοι, Νομοταγεῖς, Τίμιοι**, δεθήκαμε στό ἄλλο ΔΝΤ, στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο, πού ὡς

ψυχρός ἐργοδότης μᾶς ἐπιβάλλει τά δικά του μέτρα.

Μπορούσαμε νά σωθοῦμε οικονομικά καί χωρίς τό Μνημόνιο; Ἄν εἶχαμε ἕνα ἄλλο Μνημόνιο, σάν κι ἐκεῖνο, πού θυμίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστόν» (Β' Τιμ. β' 8).

Μνήμη Χριστοῦ = Θυμᾶμαι τό Χριστό. Αὐτό σημαίνει:

- Θυμᾶμαι, ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος κι ὄχι καταβόθρα.
- Θυμᾶμαι, ὅτι πάνω ἀπό ὅλα εἶναι ἡ συνείδησις καί ἡ τιμιότητα.
- Θυμᾶμαι, ὅτι δέν κλέβω, ἀλλά δουλεύω.
- Θυμᾶμαι, ὅτι δέν εἶμαι μόνος.
- Θυμᾶμαι, ὅτι ὅλες τίς πράξεις μου τίς βλέπει ὁ Θεός.
- Θυμᾶμαι, ὅτι τούτη ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ τό διάδρομο ἀπογειώσεως γιά τήν αἰώνια πραγματικότητα.
- Θυμᾶμαι τούς φτωχοῦς τῆς γῆς, πού ἀπαιτοῦν ἴση κατανομή τῶν ἀγαθῶν.

Φυσικά πολλοί θά γελάσουν μέ τίς... ἀφέλειές μας. Μόνο πού δέν εἶναι ἀφέλειες. Εἶναι ὠφέλειες.

Στήν Ἀμερικὴ ὑπάρχει μιά κίνησης δισεκατομμυριοῦχων, πού ἔχει ὡς σύνθημα: «*Δῶστε καί σῶστε*». Ἦγείται ὁ βαθύπλοτος Μπίλ Γκέιτς. Ἀπευθύνεται καί σ' ἄλλους σάν κι αὐτόν καί τούς καλεῖ ν' ἀφήσουν τή μισθὴ περιουσία τους γιά ἀγαθοεργούς σκοποῦς, ἀλλά μετά θάνατον! Ὑπάρχει καί ὁ Γουόρεν Μπάφετ, πού δεσμεύει τό 99% τῆς περιουσίας του γιά φιλανθρωπίες, ὅσο ζῆ καί μετά θάνατον. «*Δέσμευση δωρεᾶς*», καλεῖται ἡ κίνησης τῶν δισεκατομμυριοῦχων!

● Ὁ Χριστός μᾶς χαρίζει μιά ἄλλη **δέσμευσι**. Δεσμεύεται ὁ ἴδιος νά μᾶς χαρίσῃ τήν ἐπουράνια βασιλεία Του, ἂν ἀγαπήσουμε τούς ἄλλους καί προσφέρουμε τά ὑπάρχοντά μας γιά ἐλεημοσύνη.

Προσφορά καί δωρεά ὄχι βέβαια μετά θάνατον. Ἄφοῦ σέ μιά τέτοια περίπτωσι δωρητής εἶναι ὁ θάνατος.

● Ἄν εἶχαμε μάθει νά δίνουμε, τότε θά δίναμε ὄχι γιά νά σώσουμε ἄλλους, ἀλλά γιά νά σωθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι.

• Ἄν μᾶς συγκινοῦσε τό δράμα τόσων ἀστέγων καί λιμοκτονούτων στόν πλανήτη μας, θά συναγωνιζόμασταν, ὄχι γιά οἰκονομικά προνόμια, ἀλλά γιά δωρεές.

• Ἐνα κράτος φυσικά λύνει τό οἰκονομικό του πρόβλημα ὄχι μέ τήν ἐλεημοσύνη, ἀλλά μέ τή **δικαιοσύνη**. Ἄλλά στό κράτος τοῦ Θεοῦ, στήν Ἐκκλησία, τά οἰκονομικά λύνονται καί μέ τή δικαιοσύνη καί μέ τήν **ἐλεημοσύνη**.

• Γίναμε τό πιό διεφθαρμένο κράτος. Κλέφτες, ἀπατεῶνες. Ἐχουν βίλλες καί δηλώνουν εἰσόδημα 10.000 εὐρώ τό χρόνο!

• Τό «**Δώστε καί σώστε**» τῶν δισεκατομμυριούχων τῆς Ἀμερικῆς, γιά μᾶς γίνεται: «**Δώστε, σώστε καί σωθῆτε**».

Καί προχωρώντας γίνεται:

Δώστε Χριστό!

Σώστε λαό!

Σωθῆτε χριστιανοί!

Σταυρωθήτω!

Γιά νά μή γίνεται θόρυβος!

Ἡ μιά ἀδικία φέρνει τήν ἄλλη. Ἡ ἄλλη τήν ἄλλη κ.ο.κ. Καί ὁ φαῦλος κύκλος τῶν ἀδικιῶν δέν κλείνει. Καί στή μέση χορεύουν τό χορό τοῦ Ἡσαΐα τέσσερις Μητροπολίτες, πάντοτε πατώντας στό πτώμα τοῦ **ἀδικημένου ποιμένα**.

Γνωστή ἡ ἱστορία. **Νικόδημος** ὁ ἀδικημένος ποιμένας. Δέν θά κουραστοῦμε νά τό λέμε, ὅσο κι ἄν μερικοί ἐνοχλοῦνται.

• Νικόδημος (Γκατζιρούλης), κανονικός Μητροπολ. Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος.

• Τόν Ἰούλιο τοῦ 1974 ἔγινε τό ἐγκλη-

ματικό κατά τῶν ἱ. Κανόνων **πραξικόπημα** ἀπό τόν τότε ἀρχιεπίσκοπο Σεραφείμ. Χωρίς κατηγορητήριο, χωρίς διαδικασία, ἀπομακρύνθηκε ὁ Νικόδημος ἀπ' τή διοίκησι τῆς Μητροπόλεως του.

• Οἱ ἀποφάσεις τοῦ **Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας** ὑπέρ τοῦ ἀδικηθέντος ἀπανωτές.

• **Τρεῖς Ἀρχιεπίσκοποι** (Σεραφείμ, Χριστόδουλος, Ἱερώνυμος Β') συνέχισαν καί ἐπέτειναν τό κακό. Ἀντί γιά δικαίωσι, περαιτέρω εὐτελισμός τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀγάπης. Ἀντί νά ζητήσουν συγγνώμη, χτύπησαν καί χτυποῦν πιό σκληρά τό σεμνό πρόσωπο τοῦ Νικοδήμου. Ἀντί γιά τόν ποιμένα στό ποίμνιό του, ἐγκατέστησαν **ἕξι (6) μοιχεπιβάτες**.

• Καί οἱ μέν Ἀρχιεπίσκοποι ταῦτα ἐποίησαν. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι, πού καί γνωρίζουν τό δίκαιο καί ὑποστήριζαν τήν ἀποκατάστασι του; Ὁ χρόνος, σάν νά λένε τώρα, **ἀμνηστεύει καί ἐγκλήματα!**

—Καί τί ζητάει πιά αὐτός ὁ Νικόδημος; Δέν κοιτάζει πού γέρασε; λένε.

• Μεταξύ αὐτῶν, πού ρίχνουν χαριστικές βολές κατά τοῦ θύματος, εἶναι καί πρῶην φίλοι του κληρικοί.

Μέχρι χτές ὁ ἄλλος ἔδινε τόν ἀσπασμό τοῦ σεβασμοῦ, μά τώρα δέχτηκε τμήμα τῆς Μητροπόλεως του. Πρόκειται γιά τόν λεγόμενο Μητροπολ. Ἰλίου **Ἀθηναγόρα Δικαιᾶκο**.

Νόμισε, ὅτι ὁ σεβασμιοσ Μητροπολίτης Νικόδημος θά σεβαστῆ τήν ἐκκλησιαστική παρανομία του, ἐπειδὴ κάποτε σύχναζε στόν κύκλο του. Ἦταν μαζί του, ἀλλά δέν ἦταν «ἐξ αὐτοῦ» (Α' Ἰωάν. β' 19). Ἦταν μαζί του, ἀλλ' «ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ πτερνισμόν».

• Ὁ Νικόδημος, καλῶς ποιῶν, ἔκανε **προσφυγή** στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ζητώντας τήν ἀκύρωσι τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ἀθηναγόρα. Καίτοι **Δικαιᾶκος**, οἱ νόμοι καί οἱ κανόνες δέν τόν δικαίουν.

Εἶναι τόσο κατωχωρωμένη νομοκανονικά ἡ προσφυγή τοῦ Νικοδήμου, ὥστε, ἄν ἀμερόληπτα κινηθῆ ἡ δικαιοσύνη,

Ἡ συνδρομή τοῦ περιοδικοῦ

■ 10 Εὐρώ (€) τό χρόνο. • Στό λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**.

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής, Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**». • Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἡ στό Βιβλιοπ. «**Βαπτιστής, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)**».

■ Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμά στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό). **2103212713** καί **2109765440**.

θά δικαιωθῆ ὁ κανονικός καί νόμιμος Μητροπολίτης.

• Τί θά γίνουν οἱ τέσσερις Μητροπολίτες, πού ἔκαναν **κατάληψι** τμημάτων τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Νικοδήμου; Θά βρεθῆ τῆς τρόπος **νομίμου τακτοποιήσεως** τους. Ἄρκει νά μή παραμείνῃ τὸ **στίγμα**, ὅτι ἡ Ἐκκλησία διοικεῖται **σατραπικά**.

• Ὅταν θά γίνῃ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀδικίας, τότε καί δημοσιογραφίσκοι τινές θά δοῦν, ὅτι καμμιά ἀναστάσις δέν θά συμβῆ καί καμμιά ἀντίδρασις τοῦ πιστοῦ λαοῦ δέν θά γίνῃ. Τί θέλουν, δηλαδή, **νά σταυρώνεται ἡ ἀλήθεια**, «ἵνα μή θόρυβος γένηται» (Ματθ. κστ' 5);

Ἀθλητισμός ἢ ἀληθισμός;

Φχι, ἐμεῖς εἴμαστε προσφυγικό σωματεῖο! Ὅχι, ἐμεῖς! Κι ἄς μὴν ὑπάρχη κανένας γόνος προσφυγικός στὶς δύο ἀθλητικές ὁμάδες. Πρόκειται γιὰ τὴν **ΑΕΚ** καί τὸν **Πανιώνιο**. Ὅχι ἀπλῶς προσφυγικό αἷμα, ἀλλ' οὔτε γενικά **ἐλληνικό αἷμα** δέν ρεεῖ στὶς φλέβες πολλῶν «ἐλληνικῶν» ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων.

• Ἐν τούτοις ἡ **ἀγριότητα** θέλει νά φορέσῃ... ἔθνικοπατριωτική στολή!

Ἔτσι, στὶς 22 Αὐγ. 2010 ὄργανωμένοι ὀπαδοὶ τοῦ Πανιωνίου ἔκαναν κατάληψι τοῦ γηπέδου στὴ Νέα Σμύρνη. Καί μετὰ πῆραν κασμάδες καί τσάπες καί ἄρχισαν νά ξηλώνουν τὸν χλοοτάπητα. Ἡ **ὕστερικὴ τους μανία** δέν ἄφησε τίποτε ὄρθιο.

Γιατί; Γιὰ νά μή φιλοξενηθῆ στὸ γήπεδο ἡ ΑΕΚ, πού ἔπρεπε νά παίξῃ μέ ξένη ὁμάδα καί δέν διέθετε δικό της γήπεδο!

• **Φιλοξενία**; Καλύτερα νά γκρεμίσουμε τὸ σπίτι μας, παρά νά φιλοξενήσουμε τὸν ποδοσφαιρικό μας ἀντίπαλο!

—*Μά εἶναι Ἕλληνες κι αὐτοί! Εἶναι νέοι σάν καί σᾶς! Προάγουν τὸν ἐλληνικό ἀθλητισμό κι αὐτοί! Γιατί τόση μανία; Γιατί τόσος χουλιγκανισμός; Γιατί τόση βία; Γιατί τόση καταστροφικὴ ὄρμη;*

• Τὸ θέμα τῆς **βίας σέ γήπεδα**, ἀκόμα καί τοῦ μπάσκετ, προσβάλλει βάνανυσα τὸν ἀθλητισμό. Πρόκειται γιὰ ἀληθισμὸ.

ἽΟ ἀθλητισμός εἶναι πολιτισμός.

ἽΟ ἀληθισμός εἶναι τραμπουκισμός.

ἽΟ ἀθλητισμός ἐνώνει.

ἽΟ ἀληθισμός σκοτώνει.

• Τὸ πῶς ὁ ἀθλητισμός ἐκφυλίζεται σέ ἀληθισμὸ, εἶναι θέμα **πνευματικό**.

Δέν καταλαβαίνουν οἱ πολιτικοὶ μας, ὅτι ὁ ἀθλητισμός τῆς Ἑλλάδος, προτοῦ νά παραγάγῃ ἀλήτες, βρέθηκε στὴν ἐξουσία **μεγαλοαλητῶν τοῦ χρήματος**;

Δέν καταλαβαίνουν οἱ φιλοτίμως ἐργαζόμενοι γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅτι χωρὶς πνευματικές ἀσκήσεις, κάθε σωματικὴ ἀσκήσις γίνεται τελικὰ ἐχθρική καί **πολεμικὴ ἐξάσκησις**;

Χωρὶς καλλιέργεια πνευματικὴ τὸ ἦθος τοῦ ἀθλητισμοῦ εἶναι μῦθος. Στούς χώρους ἀθλήσεως θά ἐκκολάπτονται οἱ αὐριανοὶ ἀπατεῶνες καί ἐγκληματίες.

• Γρήγορα πρέπει νά ξαναγίνῃ ὁ ἀθλητισμός, **ἀγνή ἀπασχόλησις** τῶν νέων καί **ἀντίδοτο** στὴ διαφθορά, τὴν τεμπελιά, τὴ μαλθακότητα, τὰ ναρκωτικά.

Ὁμιλίες τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἀρχίζουν τὰ κηρύγματα τὴν Κυριακὴ 10 Ὀκτωβρίου 2010:

• **Τὸ πρωῒ, 11.30, στὸ Πνευματικὸ Κέντρο, στὸ Μπραχάμι (Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 καί Ἀριστοτέλους 12).**

• **Τὸ ἀπόγευμα, 6.30, στὴν αἴθουσα Χριστοκοπίδου 12, στὸ Μοναστηράκι. Τηλ. 2103212713 καί 2103212107.**

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2011

Τὸ Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου μας γιὰ τὸ 2011 εἶναι ἀφιερωμένο στὴν διάκονο τῶν φτωχῶν καί τοῦ λόγου, στὸν πρωτομάρτυρα τῆς Ἐκκλησίας,

στὸν ἍΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΟ.

Τιμᾶται 1€ (ἓνα εὐρώ).

Γιὰ ποσότητα, ἔκπτωσης 30%.

Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.